

Dr. Udvari Zsolt, MOHOSZ elnökjelölt programja a 2026-2029 közötti elnöki ciklusra

Bevezető gondolatok

A MOHOSZ dr. Szűcs Lajos elnök és dr. Dérer István elnökhelyettes tevékenysége által fémjelzett, 2014-2026 közötti időszakban soha nem látott mértékű fejlődésen ment keresztül. Természetesen, ehhez szükség volt politikai lobbizási tevékenységre, a MOHOSZ tisztségviselői, a MOHOSZ szakbizottságok tagjai, a MOHOSZ OHSZK és Horgászjegy Kft. dolgozói, valamint a MOHOSZ szervezeti rendszerébe tartozó szövetségek, azok tageszervei és a speciális jogállású tagok összehangolt munkájára, valamint a stratégiai partnerek (minisztériumok, MA-HAL) támogatására, illetve a horgászat társadalmi erejére. A MOHOSZ szervezeti rendszerének nagysága és összetett feladatellátása tekintetében meg kell említeni mindazon országos és területi illetékességű rendvédelmi és közigazgatási szerveket is, amelyekkel a szervezetrendszerünk szereplői – szinte napi szinten – kapcsolatban állnak és a kölcsönös, feladatellátásukban egymást támogató együttműködés nélkül a MOHOSZ sikeres feladatellátása elképzelhetetlen, így megemlítendő a rendőrség és vízrendőrség központi és területi szervei, a NÉBIH, a kormányhivatalok, a vízügy országos és területi szervei, a helyi önkormányzatok.

Az említett időszak legnagyobb eredményeinek tekinthető, hogy a természetes vizeken a kereskedelmi célú halászat megszüntetésre került, a nyilvántartott halgazdálkodási vízterületek halgazdálkodási jogát a MOHOSZ, valamint rajta keresztül a területi tagszövetségek és azok tageszervei szerezték meg, továbbá az állami horgászjegyek, állami halászszegek, fogási naplók és turistajegyek bevételeit a kormányzat átengedte a MOHOSZ részére és ezzel párhuzamosan meghatározta azon állami feladatok körét, melyek a MOHOSZ közfeladatási feladatait képezik. Azzal, hogy a MOHOSZ a civil szervezetek közül egyedülállóként közfeladat-ellátóvá vált egy olyan perspektíva nyílt meg a MOHOSZ előtt, melynek az elmúlt 7 és fél évben valamennyi szövetség és horgászszervezet a haszonélvezője volt. Az említett horgászszervezetek díjai 2018. év végéig az állam központosított bevételei voltak, bekerültek az állam „nagy kalapjába”, horgászszervezet, vagy haltermelő szervezet csak minimálisan, de inkább nem részesült belőle. A MOHOSZ közfeladat-ellátási kijelölésével 2018-2025. években közel 10,2 Mrd Ft került különböző támogatások formájában biztosításra a MOHOSZ szövetségei, azok tageszervei, valamint speciális jogállású szervezetei részére.

Ezek csupán a legjelentősebbek közül néhány, melyekre a hazai horgászok és a horgászszervezetek egyaránt büszkék lehetnek és ezen eredmények megtartásáért küzdenünk kell, mert a szervezetrendszerünk alappillérét jelentik és jelenteniük kell a jövőben is.

Párhuzamosan, a MOHOSZ és szervezetrendszere – a „MOHOSZ-család” – mára professzionális szervezettségi szinteket ért el. Ezeket a korszakalkotó vívmányokat a jövő MOHOSZ-ának meg kell becsülnie és az elődök teljesítményei előtt tisztelettel kell adóznunk. Az elért eredmények megőrzésére és fejlesztésre a méltó eredmények kellő alapot biztosítanak a következő időszak építő szellemében történő munkájának. Ezt azonban a tragikus haláleset és a lemondás okán a két eddigi stratégiai szereplő nélkül kell tovább építenie, bővítenie, megújítani.

Nem mehetünk el azonban szó nélkül az elmúlt időszakban amellet sem, hogy a sikerek és a nagy hatású eredmények mellett számos ponton sérültek a magyar horgászmozgalom

alapértékei, a civilségünk és a „demokratizmusunk” is csorbát szenvedett. A MOHOSZ-nál is, mint a közszféra több szervezeténél, feladatellátásánál az erőteljes centralizáció, a szervezeteink központi irányításában és a velünk való kommunikációban, bánásmódban számos esetben a hatalmaskodó és önkényes jellegű megnyilvánulás valósult meg, ami egyesekkel kapcsolatban a mindent elnéző és protekciós szemléletben, míg másoknak a megbélyegzésében öltött testet. Úgy gondolom, hogy ezekről is tabuk nélkül, nyíltan kell beszélnünk és közösen kell törekednünk arra, hogy a döntéshozatal átláthatóbb, objektívebb és minden szereplő számára egyenlő bánásmódot biztosító legyen. Határozottan úgy vélem, hogy a MOHOSZ megújítását csak a fenti rossz gyakorlatok hatékony felszámolásával lehet megvalósítani. A cél nem újabb konfliktusok teremtése vagy a múltbéli sérelmek felhánytorgatása, hanem a megújulás iránti törekvés.

„Nyitottság, transzparencia, kooperáció!”

Az általam elképzelt, megújuló MOHOSZ-nak a fenti rövid szlogennel szeretnék új irányt mutatni. Úgy gondolom, hogy az országos szövetség, a területi tagszövetségek és a tagegyesületek számára is fontos a megújulás iránti nyitottság, a folyamatok és a döntési mechanizmusok átláthatósága, a felelős együttműködés, a szervezetrendszerünkbe tartozó valamennyi horgászszervezet egységes elvek szerinti kezelése jogok és kötelezettségek szempontjából, de ami a legfontosabb a horgászok bizalmának és elégedettségének a visszaszerzése, melynek a legfőbb célkitűzésnek kell lennie az országos érdekképviselő hiteleségeért és a szervezetrendszer hosszú távú fenntarthatóságáért, fennmaradásáért.

A magyar társadalom és azon belül a horgásztársadalom részéről is jól érzékelhetően az elkövetkező időszak alapelvárása az érintettek széleskörű bevonása a döntéshozatásokba, a kooperáció és a hatáskörök optimális delegálása a működési folyamatokban, transzparencia a tervezésben és a források felhasználásában.

Kormányzati kapcsolatfelvétel

Az új elnök és az Elnökség feladata lesz az, hogy mihamarabb felvegye a kapcsolatot a Tiszakormány azon szakminisztériumainak illetékes állami vezetőivel, akikhez a horgászat témaköre és a civil szervezetrendszerünk közvetlenül kapcsolódik fog, így különösen az agrár- és élelmiszergazdaságért felelős miniszterrel (a továbbiakban: AEM), az élő környezetért felelős miniszterrel, a társadalmi kapcsolatokért és kultúráért felelős miniszterrel, valamint a versenysport érintettsége miatt a belügyminiszterrel. Tekintettel arra, hogy jelenleg a MOHOSZ státusza még bizonytalan a kiadott statútum rendelet és a minisztériumok SzMSz-ei alapján, hogy melyik minisztérium fogja ellátni a felügyeleti feladatokat, de az AEM-mel történő kapcsolatfelvétel azért különösen fontos, mivel a közfeladat-ellátásra vonatkozó szerződés, mely a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvényben (a továbbiakban: Hhvtv.) meghatározottan a korábbi Agrárminisztérium és MOHOSZ között kötött meg, az új kormányzattal meg kell erősítenie a MOHOSZ-nak, praktikusán az írásbeli megállapodást meg kell kötnie az AEM miniszternek a MOHOSZ új elnökével.

Ezeket a kormányzattal folytatott tárgyalásokon a MOHOSZ-t mint Magyarország legnagyobb, háromszintű, hálózatos felépítésű civil szervezetét újra kell pozícionálnunk és a társadalmi súlyát, a mintegy 530 ezer fős hazai aktív horgászközösség – mely a családtagokkal együtt 1,5 millió főt érint a hazai 9,6 milliós lakosságból – érdekeit és értékeit hatékonyan be kell mutatnunk, képviselnünk és „felrangolnunk” a megfelelő társadalmi pozíció szintjére.

Előremutató stratégiai gondolkodás – vízterületek haszonbérlete

A közeli jövő – a MOHOSZ közfeladat-ellátási státusza megőrzésének biztosítása mellett – a legfontosabb további feladat, amely körütekintő stratégia tervezést igényel az a nyilvántartott halgazdálkodási vízterületek 2030 végén lejáró haszonbérleti szerződéseinek ezen időpontra túli időszakra történő horgászszervezeti kezelésben történő biztosításának előkészületei. A ciklusváltásra gondosan elő kell készülnünk, mivel a következő haszonbérleti időszakban már 2031.01.01.-2050.12.31. között 20 (!) évre terjed ki, így a felelősségünk óriási, hogy horgászkezelésbe maradjanak a vizeink, és lehetőség szerint a jól bejáratott MOHOSZ kijelölési kezdeményezés útján történjen mindez. Amennyiben mód és jogi lehetőség van rá, a jelenlegi MOHOSZ elnökségi ciklus időszakában, legkésőbb 2029. év végéig meg kell kötni az új, 20 éves ciklusra szóló haszonbérleti szerződéseket. A vízterületeink jelentős részére érvényes a 2030-as lejárat, míg a 2025. január 1-je után kijelölt vízterületek esetében már a Hhvtv. módosítása szerint a haszonbérlet túlnyúlik ezen időpontra és már érvényesítésre került a 20 éves haszonbérleti idő, így esetükben felmerülhet, hogy egységesen valamennyi, az államot megillető halgazdálkodási jog haszonbérleti ciklusához igazodóan összehangolásra kerüljön a haszonbérleti idő időszaka.

Ami megújítást jelenthetne a korábbi időszak „egyszemélyi” döntéseihez képest az, hogy a MOHOSZ és területi tagszövetség/tagegyesület relációkban a MOHOSZ által megszerzett haszonbérleti jogok alhaszonbérbe adásáról – 2025. év végi MOHOSZ Alapszabályban elfogadottan - ne közvetlenül az Elnökség, hanem a legmagasabb fórum a Választmány döntsön az Elnökség szakmai előterjesztése alapján, mivel a legjelentősebb vagyoni értékű jogok átadásáról szól a döntés. Természetesen tisztában vagyok azzal, hogy az operatív munkavégzés szintjén az alhaszonbérleti jog Választmányi döntéshez kötése bonyodalmakat is jelent, hiszen a MOHOSZ folyamatosan jelentkezik a „szabad” vízterületek kezelési lehetőségéért, továbbá sokszor előfordul olyan eset, hogy két vízterület víztérkódja összevonásra kerül, vagy egy vízterület kettéválasztására, melyekre azonnal reagálni kell, és a MOHOSZ Választmányát nem lehet minden héten emiatt összehívni. Ennek és sok minden más megoldása érdekében a MOHOSZ Alapszabályának módosításával kell megteremteni azt a döntési mechanizmust, amellyel a demokratikus döntéshozatal megvalósulhat és az újonnan bekerülő vízterületek kezelését konszenzusosan azon horgászszervezet, legyen az tagszövetség vagy tagegyesület kapja meg, aki a vízterület leggondosabb gazdája tud lenni.

Szervezeti megújulás

Szervezeti, gondolkodásbeli megújulásra mind az önkormányzati, választott tisztségviselők döntéshozatali mechanizmusában, mind pedig a MOHOSZ központi adminisztrációját ellátó Országos Horgászszervezeti Szolgáltató Központ esetében szükségesnek látom. Az elmúlt időszak tapasztalatai alapján a MOHOSZ Alapszabályát és SZMSZ-ét – az OHSZK által ellátott feladatok teljeskörű megismerése után, melyet álláspontom szerint egyetlen külső személy sem ismer – azonnal át kell dolgozni a tagszövetségek bevonásával. Az elnök lemondása és a főigazgató halála megmutatta, hogy a szervezet gyakorlatilag a működésképtelenség felé sodródott, a Szövetség működése és folyamatai ezen két szereplő „létére” alapoztak, döntést csak e két személy hozhatott. Alaposan át kell gondolni a feladat- és hatásköröket. El kell választani a választott tisztségviselői és az operatív feladatellátást biztosító munkavállalói kört egymástól, hogy ne állhasson elő az a helyzet, hogy választott vezető tisztségviselő egyben a MOHOSZ munkavállalója is lehessen. Ez alapkövetelmény, nem lehet a döntéshozó és a végrehajtó személy, személyek is ugyanazok. Az Elnökség feladata az elnök vezetésével a

stratégiai irányok meghatározása, az egyes szakterületek szakmai koordinálása (alelnökökhöz delegált speciális feladatok: versenysport, utánpótlás, ifjúságnevelés stb.). Ki kell mondani, hogy a főigazgató kizárólag az adminisztráció vezetője. A képviseleti és helyettesítési jogköröket is alaposan át kell gondolni és jól szabályozni, hogy bármelyik döntéshozó akadályoztatása esetén a szervezet ne álljon bele a földbe, a folyamatosságot, a biztonságos működést minden körülmények között egy ekkorára nött szervezetnél biztosítani kell. Az elnök a szervezet általános és önálló képviseletét álló személy kell, hogy legyen és emellett az elnök személyes döntési jogkörében kizárólag a valóban stratégiai fontosságú kérdések maradhatnak. Az Elnökség esetében is szükséges felülvizsgálni, hogy milyen jogkörei maradjanak, amit indokolt, azokat választmányi hatáskörben kell áthelyezni (pl. alhaszonbérletek kérdése, értékhatár nélkül ingatlanok adás-vétele). Fontos alapkövetelmény a leendő elnök és az alelnökök személyével és döntéshozatalával kapcsolatban – tekintettel arra, hogy az eddigi időszakban mindannyian a szervezetrendszer valamely szervezetének munkavállalói voltak Választmány által történő felmentés nélkül –, hogy döntéseiket a jövőben csak és kizárólag a MOHOSZ, valamennyi horgászszervezet egységes kezelését biztosító elvek szerinti, és ami a legfontosabb a horgászok érdekeinek szem előtt tartásával hozzák, hozhatják meg, a saját szervezetükkel kapcsolatban elfogultság egyetlen esetben sem merülhet fel.

A MOHOSZ Választmányának olyan döntéseket kell hoznia, melyek valamennyi horgászszervezet és horgász érdekeit szolgálja. Ennek érdekében kapjanak lehetőséget a kisebb közösségek, tagszervezetek is arra, hogy a számukra fontos témák is a Választmány elé kerüljenek. A Választmányi ülések összehívása (akár rendkívüli), a napirendekre vonatkozó javaslatok befogadása, legyen sokkal egyszerűbb és könnyebb, mint a mostaninál van, kapjon bárki lehetőséget a nyílt hozzászólásra, észrevétele megtételére.

Létre kellene hozni egy Egyeztető Fórumot, egyfajta „békéltető testületet”, amely vitás kérdésekben jár el és közvetít. Az Egyeztető Fórum az Elnökségből és az Etikai és Egyeztető Bizottságból állna, kiegészülve az érintett felek képviselőivel/delegáltjaival és olyan vitás kérdésekben járna el és közvetítené, mint például az MOHOSZ-RDHSZ jogvita a makádi halastavak ügyében. A jövőben mindenáron el kell kerülni a MOHOSZ-ra és tagszervezeteire nézve méltánytalan helyzetek kialakulását, amelyek mind befelé, mind kifelé, a közvélemény felé ronthatják a „MOHOSZ-család” renoméját.

Létre kellene hozni egy Tervező Bizottságot, ami a következő évi feladat-, munka- és költségvetési terv előkészítésében segíti az Elnökség és a MOHOSZ OHSZK főigazgató munkáját. Véleményem szerint itt tagszövetségi taglétszámtól függően csoportokat kellene létrehozni és a csoportok delegálnak tagokat. Itt arra gondolok, hogy a kisebb taglétszámú tagszövetségek is kaphassanak képviseletet a bizottságban. A közös gondolkodás és a közös döntések segíthetik a civil folyamatok újjászervezését. A Tervező Bizottság előterjesztései egyfajta ajánlásként, javaslatként működnének, a döntést természetesen az arra feljogosított önkormányzati szervek hozzák meg.

Általánosságban a legfontosabb, hogy a MOHOSZ önkormányzati (tisztviselői) és operatív szintű (OHSZK) döntési szintek és folyamatok kerüljenek felülvizsgálatra és a legtöbb területen a decentralizációt és a szubsidiaritás elvét kellene erősíteni a mechanizmusokban, ezáltal az érintettekhez, a horgászokhoz a lehető legközelebb vinni a döntéseket. Általánosságban elmondható továbbá, hogy a területi tagszövetségeket sokkal erőteljesebben be kell vonni a MOHOSZ tevékenységébe (stratégiaalkotás, szervezetfejlesztés, érdekeik figyelembevétele stb.).

Kommunikáció és marketing

A sok erősség mellett a gyenge pontja a MOHOSZ-nak az elmúlt időszakban a kommunikáció volt. A szervezetrendszeren belüli kommunikáció sokszor egyoldalú volt, a fentről lefelé elv érvényesült, és az alulról jövő kezdeményezések elhaltak döntés hiányában. A jövőben többet olyan nem fordulhat elő, hogy az OHSZK operatív szervezetéhez egy bejövő levélre/e-mailre a MOHOSZ/OHSZK nem válaszol, minden egyes levélre érdemi választ kell adni. Legyen ez tagszövetségtől, tagegyesülettől, horgásztól, vagy bárkitől érkező megkeresés.

Létre kell hozni azonnal az OHSZK szervezetén belül egy Kommunikációs Csoportot, amely a MOHOSZ külső- és belső kommunikációját elkezd, fejleszti, a kor követelményeinek megfelelő valamennyi kommunikációs csatornán, legyen az MOHOSZ honlap, Facebook, TikTok, Instagram. Lényeg a nyitottság, őszinteség és a transzparencia. Legyen lehetőség a tagszövetségek és az egyszerű (köz)horgász részéről is témafelvetésre, kérdésre, kritikára, amivel a MOHOSZ foglalkozik és mindenki számára egyértelmű, érthető nyelvezettel fogalmazott válaszokat ad.

Méretéből és társadalmi súlyából adódóan már régen megérett a MOHOSZ arra, hogy legyen egy profi kommunikációs szakembere, aki a MOHOSZ szóvivője és a sajtó megkeresésére folyamatosan rendelkezésre áll. Meg kell szólítanunk a horgászokat, érteni a nyelvüket, a nyelvezetünkön beszélni a korábbi jogi, érthetetlen közlemények kiadása helyett, és a horgászokat érintő kommunikációs anyagot úgy publikálni, közzétenni, hogy az a horgászok között jelen lévő „egyszerű vidéki” horgásztársunk – én is „vidéki” horgász vagyok – és akár a horgászatot folytató miniszterek, államtitkárok is megértsék, biztosítva azt, hogy a publikált anyagaink alapján valamennyi 530 ezer aktív horgász megismeri azokat a szabályokat, melyekkel rekreációs, vagy versenysport horgászati tevékenységet folytathat. Ennek biztosítása a jövőben elengedhetetlen, hiszen az elmúlt időszak bebizonyította, hogy a MOHOSZ kommunikációja nem volt alkalmas arra, hogy a horgászok tudják, ismerjék a rendszer működését, mit csinál az OHSZK, mit csinálnak a területi tagszövetségek, a horgászegyesületek, mire mit fizetnek, mit kapnak érte. Csak ismételni tudom, a MOHOSZ-nak központilag el kell kezdenie egy nyílt, őszinte kommunikációt annak érdekében, hogy valamennyi horgász megkapja valamennyi „miért” kérdésére a választ. Azt gondolom csak és kizárólag ezzel tudjuk visszaszerezni a horgászok MOHOSZ-ba vetett bizalmát, hogy a szervezetünk fennmaradását, működését biztosítani tudjuk.

A Magyar Horgász magazin reformja megkerülhetetlen téma. Sajnos a 21. századi jövőnk nem a nyomtatott sajtótermékek műfajának kedvez, bár magam is nagy szerelmese és tisztelője vagyok a MOHOSZ patinás sajtótermékének, a MAHOR-nak. A nyomtatott sajtó jelenlegi struktúrája elavult és a lap funkciója jelenleg kettős: egyszerre próbál magazin lenni és hivatalos információkat (MOHOSZ szakanyagok, pályázatok, versenysport hírek) közölni. Ez utóbbi tartalom a széles, átlagos újságolvasó közönséget abszolút nem érdekli, ami rontja a lap piaci pozícióját. Javasolt reform: a MAHOR „magazin” részét fogyasztóbaráttá, közolvashatóvá kell tenni a nagyközönség számára, illetve a MAHOR-ból a „hivatalos közlöny” funkciót le kell választani. A száraz szakmai anyagokat, pályázatokat és részletes versenysport beszámolókat külön szerkesztett formában, elsősorban elektronikus úton (vagy minimális, célzott példányszámban nyomtatva) kell eljuttatni kizárólag az érintett célcsoportokhoz és tisztségviselőkhez.

Az országos szövetség hivatalos digitális arca, a www.mohosz.hu jelenlegi állapota nem felel meg a modern kor elvárásainak. A felület stratégiai megújítására, valamint a transzparencia

biztosítására intézkedések végrehajtása szükséges. Első lépésben a honlap valós, naprakész tartalommal való feltöltése szükséges. A weboldalnak a horgásztársadalom és a versenysport elsődleges, hiteles és folyamatosan frissülő információforrásává kell válnia. Meg kell szüntetni az elavult, vagy hiányos tartalmakat. Továbbá, ki kell alakítani egy könnyen kereshető, átlátható digitális archívumot, ahol a korábbi versenyeredmények, jegyzőkönyvek, szabályzatok, határozatok és szakmai anyagok visszamenőleg is bármikor elérhetők.

A MOHOSZ vagyoni fokozottabb karbantartása, gondozása

A MOHOSZ az elmúlt ciklusokban egyes vagyonelemeivel kifejezetten nem a jó gazda gondosságával bánt, azokkal nem foglalkozott, állapotukat hagyta leromlani. Ez különösen egyes horgászturisztikai célú ingatlanok vagyonelemeire volt jellemző (Tihany-Sajkodi Horgásztanya, Tihanyi Belső-tó, Balatonszepezdi Horgásztanya). Egyes ingatlanok indokolatlanul voltak „pihentetve”, ahova apáink, nagyapáink még beutalóval jártak, újabban csak egyes kiváltságos személyek számára volt használhatóak. A MOHOSZ ezáltal felesleges találgatások, támadások céltáblájává vált. A MOHOSZ-nak a saját vagyonelemeire a legnagyobb gonddal kell odafigyelnie a jövőben, azokat saját forrásaiból, illetve dedikált turisztikai fejlesztési forrásokból (NHTS) soron kívül fel kell újítani és a horgászturisztikai létesítményeit valamennyi közhorgász számára egyforma jogokkal hozzáférhetővé kell tennie.

Halgazdálkodás, halőrzés, horgászturisztika – szakmai feladatok

A MOHOSZ az elmúlt időszakban magas színvonalú munkát végzett a szakmai munka terén, ugyanakkor van néhány terület, amely fejlesztésre szorul.

Ki szeretném emelni, hogy a természetes vizeinkben a kereskedelmi célú halászat megszüntetése óta számos pozitív változás történt a halfauna összetételében és szerkezetében (pl. leánykoncér- és kecsgeállományok megerősödése), azonban ökológiai célú szelektív halászatot nem, vagy nem olyan mértékben végzett a MOHOSZ, valamint a vízhasznosító horgászszervezetek, ahogy az idegenhonos és inváziós halfajok állományainak előretörése azt indokolta volna. Éppen ezért az előttünk álló időszakban az őshonos halállományt veszélyeztető, idegenhonos inváziós halfajok (pl. busa, törpeharcsa, ezüstkárász) szelektív halászatára a MOHOSZ országos munkatervet fog készíteni, ami alapján központilag ökológiai célú halászatokat fog szervezni és ezt a tevékenységet minden lehető formában támogatni kívánja (MOHOSZ munkaszerződéses ökológiai halászok/országosan bevethető halászcsoport, „területi illetékesség” szerint MA-HAL tagok és MOHOSZ speciális jogállású tagok bevonása az ökológiai célú szelektív halászati tevékenységekbe, a tagszövetségek/tag egyesületek ökológiai halászatának támogatása szelekciós halászeszközök központi beszerzésével stb.).

Fontos MOHOSZ elnöki feladatnak tartom a hazai őshonos halállományok védelmét és az őshonos preferált halfajok szerepének erősítését a halgazdálkodásban, haltelepítésekben (pl. a pontytelepítések bizonyos részének kiváltása állóvízi élőhelyeken compóval és széles kárással, míg folyóvízi élőhelyeken áramláskedvelő őshonos fajokkal). E fajok a halgazdálkodási ágazat számára is komoly potenciált jelenthetnek a diverzifikált termelésben és a horgászvizek minőségének javításában. Ennek hangsúlyos szerepet kívánok adni a horgászszervezetek és a haltermelők irányában nyújtott szakmai és anyagi támogatási rendszer kidolgozásával. Ökológiai szemléletű halgazdálkodási tervek összeállításával, jól optimalizált haltelepítési szerkezet alkalmazásával a telepített halállományok hatására a horgászvizeink is jobb környezeti állapotba kerülhetnek.

Országos hatáskörű halóri szolgálatot állítanék fel a MOHOSZ-ban. 10-12 fő hivatásos halórból álló csoportot hoznék létre, akik országos hatáskörrel (megbízással) szolgálati sörétes löfegyverrel tudnának beavatkozni egy-egy nyomás alá került vízterület (élővíz vagy haltermelési létesítmény) nagy károkat elleni megvédésébe, ha az ottani személyzet képességeit, kapacitásait a hirtelen megjelenő madártömeg meghaladja, de természetesen más szakfeladatok terén is ellátnák a szolgálatot (pl. összehangolt halóri ellenőrzések).

A MAHOP Plusz forrásai tekintetében történelmi lehetőséghez jutott a MOHOSZ. Az operatív program szűkös forrásaiból, ami a halgazdálkodási ágazaton belül elsősorban a haltermelőket illetné meg, mintegy 2,5 Mrd Ft-ot sikerült „horgászszervezeti” felhasználási célokra allokálnunk, melyben a MA-HAL is önzetlenül támogatott bennünket, amiért köszönet illeti a társszervezetünket. Sajnos az előzetes vállalásunk teljesítésében nagy időbeli csúszásban vagyunk és össze kell szedjünk valamennyi energiánkat, hogy sikeresen teljesíteni tudjunk, máskülönben végső esetben Magyarország számára lehet forrásvesztés, ha a MOHOSZ nem tudja teljesíteni a kormányzattal/Irányító Hatósággal fennálló megállapodását. Ilyen kedvezőtlen kimenetel esetén valószínűsíthetően soha többé nem fogunk kapni ilyen kedvezményezetti lehetőséget. Célunk nyilván az, hogy maradéktalanul fel tudjuk használni a MAHOP forrásokat. A halélőhelyfejlesztés kiváló hatással bír a természetesvízi öshonos halállományok megerősödésére, az erre fordított források megtérülése nagyságrendekkel kedvezőbb, mint például a fenntartó haltelepítéseké.

Nemzeti Horgászturisztikai Stratégia (NHTS) keretében az elmúlt kormányzat időszakában hatalmas előkészítő munka és lobbitevékenység hatására sikerült 24 Mrd Ft forrást megfelelő ütemezés szerint beterveztetnünk a 2030-ig szóló mindenkori nemzeti költségvetésbe. Sajnos az elmúlt másfél éves időszakban a program végrehajtása csúszott és a források felhasználása akadozott. Céлом, hogy az NHTS-t újra pozícionáljuk. A kicsi egyesülethez tervezett giga fejlesztéseket, amire a teljes keretösszeg tetemes részét kívánta volna a program felhasználni (pl. Maconka, Látókép) le kell állítani, továbbá az állami gazdasági társaság (Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt.) irányába tervezett projektelemeket is felül kell vizsgálni. A horgászok turizmusfejlesztési pénze ne állami céghez, hanem civil szervezetekhez kerüljön! Elsődlegesen a MOHOSZ területi tagszövetségeinél kellene az NHTS forrásait újra tervezni. Olyan lehetőséget kaptunk az NHTS által, ami egyedülálló. Soha nem volt ilyen történelmi lehetőségünk és ezt nem is szabad eljátszanunk.

A HORINFO szakrendszer fejlesztésére a jövőben is folyamatos munkát kell fordítani. Magyarország 8. legnagyobb informatikai rendszere, amire méltán lehetünk büszkék. A saját (Horgászjegy Kft.) állományban lévő dolgozókkal történő informatikai fejlesztések a korábbi külső megbízásokhoz képest szerény forrásigényűek, ezáltal a rendszer gazdaságosan fenntartható. És ami fontos, hogy egyre nagyobb érdeklődés van Európában a rendszerünk iránt. A digitalizációt úgy kell folytatni és továbbfejleszteni a jövőben, hogy az informatikában nem jártas horgász tagjaink is gond nélkül részesei lehessenek a horgász közösségünknek.

Haltermelőkkel való szövetség – Egységben az erő!

Véleményem szerint a MOHOSZ legfontosabb szakmai partnere a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet (MA-HAL), és egyúttal az ágazati közös érdekeink képviselőjében is a legfőbb szövetségesünk, mert együtt sokkal erősebbek vagyunk! A MOHOSZ és a hazai haltermelők közötti szorosabb együttműködés kulcsfontosságú a magyar haltermelés és a sporthorgászat fenntarthatóságához. Az összefogás alapvető célja a minőségi

hazai halállomány biztosítása, a horgászturisztikai szolgáltatások fejlesztése, valamint a piaci és természeti kockázatok közös kezelése. A speciális jogállású tagok a MOHOSZ-ban kiemelten megbecsült státuszban vannak. Céлом az, hogy az általuk megtermelt hal elsődlegesen a tagszövetségek horgászvízeibe kerüljön. Az éves beszerzések helyett többéves termel(tet)ési megállapodások kötése mindkét fél számára garantálná a tervezhetőséget és a stabil ellátást. A MA-HAL a haltermelőkkel, valamint közösen a MOHOSZ-szal és vele a horgászok félmillió táborával hatékonyabban tud fellépni a döntéshozóknál a kormoránok kártételének kompenzációjáért. Továbbá a haltermelőket, mint MOHOSZ speciális jogállású tagokat is szükséges volna bevonni a horgászturizmusba: a termelésből kivett tőegységek egy részének horgászvízekké történő átalakításával (multifunkcionális tógazdaságok), vagy horgászturisztikai szálláshelyek és szolgáltatások közös fejlesztésével. Az NHTS-t kibővíteném egy új komponenssel, hogy „halpucoló pavilonokat” telepítsünk a programban résztvevő, horgászvízként működő halgazdálkodási vízterületek, illetve halastavak partjára. Az utóbbi évtizedben ezen a téren áll fenn az egyik legnagyobb elmaradásunk a horgászturisztikai szolgáltatások terén. Ráadásul, ez a magyarországi halfogyasztás növelésére is pozitív hatással bírna. A halpucoló pavilonok tervezését, optimalizálását a MA-HAL és a speciális jogállású tagok segíthetnék, akik a halfeldolgozásban jelentős szakmai tapasztalattal rendelkeznek.

Végső soron célom a MOHOSZ és a MA-HAL közötti meglévő szakmai párbeszéd elmélyítése. Együttesen hatékonyabban tudunk fellépni a hazai halfogyasztás népszerűsítéséért és a haltermelők és a horgászszervezetek kormányzati, valamint uniós támogatási programjainak elősegítéséért, e kölcsönösen előnyös helyzetben támogatva egymást.

Versenysport továbbfejlesztése, a sikersorozat folytatása, sőt erősítése

A magyar horgász versenysport napjainkra kiemelkedően magas rangot és elismertséget vívott ki magának mind hazai, mind nemzetközi szinten. E jelenlegi, professzionálisan működő rendszer felépítése és rentábilis fenntartása mögött a MOHOSZ Versenysport Iroda áldozatos munkája áll. A sikeres működés és a folyamatosan bővülő versenynaptár, valamint az adminisztrációs terhek növekedése strukturális feszültséget eredményezett: a versenyszervezési feladatok volumene mára egyértelműen túlnőtte az irodát. Az Iroda jelenlegi állománya a végletekig leterhelt. A stratégiai célok tartásához és a működési kockázatok minimalizálásához elengedhetetlen a humánerőforrás-kapacitás bővítése, új irodai munkatársak bevonásával.

A versenysport gazdasági hátterének értékelésekor alapvető szemléletváltásra van szükség: a versenysportot nem szabad a jövőben sem tisztán profitorientált, piaci alapon megtérülő tevékenységként kezelni, ami eddig is helyes szemléletet követett, hiszen az OHSZK egyre bővülő forrást biztosított az elmúlt években e célra a közfeladat-ellátási bevételekből.

A jövőbeni növekedési potenciál részben az új szakágak dinamikus belépésének köszönhető (pl. kajakos pergetés). A jövőben kiemelt figyelmet kell fordítani az ilyen innovatív, modern szakágak integrálására és támogatására, mivel ezek jelentik ezen bázis szélesítésének kulcsát. Stratégiai szempontból felülvizsgálatra szorul az a jelenlegi irányvonal, miszerint az NHTS keretein belül olyan egyesületi tulajdonban lévő vizekre terveznek versenyközpontokat telepíteni, bővíteni, mint pl. Maconka. Javasolt stratégiai fordulat: fel kell kutatni azokat a további vízterületeket, melyek alkalmasak OB-k és akár nemzetközi versenyek lebonyolítására Magyarország azon területein, ahol jelenleg nincs egyáltalán az országos lefedettség érdekében. A versenysport közvetítései, eredményei és anyagai számára – ehhez hasonlóan az ifjúsági vonalon is – létre kell hozni egy modern, központi webes, Facebook-os gyűjtőhelyet (strukturált archívumot), elkülönítve a MOHOSZ egyéb kommunikációs anyagaitól.

A nem országos szövetségi vagy hivatalos szakági keretek között zajló – magán-, vagy egyesületi – horgászversenyek rendszerszintű kezelése, jogi és formális legalizálása jelenleg még gyerekcipőben jár. Ezen a területen szemléletváltásra és a szabályozási környezet alapos deregulációjára van szükség. A jelenleg érvényben lévő szabályzat túlságosan bonyolult, merev és bürokratikus. A gyakorlati tapasztalatok azt mutatják, hogy a jelenlegi előírások a vízpartok többségén alkalmazhatatlanok, ami a szervezőket a szürkezóna felé tereli.

A magyar horgász versenysport jövője és a világélvonalban maradásunk záloga az utánpótlás szisztematikus nevelése. Jelenleg ezen a területen hiányosságok tapasztalhatók; nincs egységes, országos szintű program a versenyzői utánpótlás képzésére. Bár lokálisan működnek kiváló, példaértékű kezdeményezések, pl. egyes MOHOSZ területi tagszövetségek saját utánpótlás-programjai, ezek országos koordinációja, módszertani integrációja és pályázati-támogatási rendszere teljesen kidolgozatlan. „Országos Versenyzői Utánpótlás-nevelési Program és Támogatási Rendszer” kidolgozását és „MOHOSZ Nemzeti Utánpótlás Akadémia és Mentorprogram” megindítását fogom szorgalmazni, amennyiben az elnöki tisztségre megválasztanak.

Közös ügyeink: a környezetvédelemmel és a vízüggyel is foglalkoznunk kell!

A MOHOSZ megújulása kapcsán új kitörési pont lehet a horgászmozgalom szereplőinek fokozottabb részvétele a környezetvédelemben. Úgy vélem, hogy az ebben rejlő potenciál még messze kiaknázatlan, figyelembe véve a MOHOSZ-t, területi tagszövetségeit és az 1200 tagegyesületet, valamint az 530 000 aktív horgászt, mint potenciálisan környezetvédő, természetkedvelő állampolgárt. A halgazdálkodási vízterületeken és azok partján a horgászok, a társadalmi- és hivatásos halőrök, mint „figyelőszolgálat” folyamatosan jelen van és sok esetben mindenkinél korábban észlelik a vízi környezetet és vízpartot ért kedvezőtlen változásokat (pl. vízszennyezés, halpusztulás). A hivatásos halőrök tudnak a leggyorsabban és leghatékonyabban fellépni az pl. az olyan illegális vízparti tevékenységek ellen, mint a szemetelés, illegális partrendezés és mederfeltöltés, engedély nélküli építmények, engedély nélküli nádvágás és növényzetirtás, és azonnal meg tudják tenni az illetékes hatóságok felé az intézkedést.

Sajnos napjainkban is még sok a szemét a vízpartokon és – igen – abban még mindig nagyon nagy hányad a „horgászszemét”. A MOHOSZ-nak központilag kellene ösztönözni, szervezni országosan, a halgazdálkodási vízterületeken és azok partján a hulladékgyűjtéseket és arra vonatkozóan támogatási rendszereket (konténertámogatás), valamint kampányokat szervezni és hagyománnyá tenni (PET Kupán MOHOSZ csapat indítása; Horgász, Te szedd! stb.).

A 2026. június végi hőkupola, a magas vízhőmérséklet és oldottoxigénhiány, az aszály és a vízhiány, az elapadt folyóink és a kiszáradó Velencei-tó még a legnagyobb klímaszkeptikusokat is meggyőzték arról, hogy hazánkban soha nem látott kihívások előtt áll a természetesvízi és a halastavi halgazdálkodás és a vizeink halállományáért a jövőben több okból is aggódhatunk. Tudjuk, hogy horgászszervezetként nagy ráhatásunk sajnos nincs a klímaveszélyhelyzetekre, ugyanakkor meg kell tennünk mindent, hogy ezekre a helyzetekre stratégiával, prevenciós intézkedésekkel és cselekvési tervvel rendelkezünk. Fontos az is, hogy a MOHOSZ és az Országos Vízügyi Főigazgatóság közötti, az utóbbi időben kissé elhanyagolt kapcsolatot végre rendezzük és a jövőben gondosan ápoljuk. Az elmúlt években számos halgazdálkodásra jogosult horgászszervezet megkötötte az együttműködési megállapodását a területileg illetékes vízügyi igazgatósággal. Ezt a folyamatot is be kell teljesítenünk, sikeresen le kell zárunk.

Az aszálykezelés és klímaadaptáció jegyében, a vízmennyiségi és vízminőségi és az ezekkel összefüggő halélettani veszélyhelyzetek megelőzésére és kezelésére, a MOHOSZ-nál felszerelnénk és hadrendbe állíthatnánk egy olyan „Havária Csoportot”, akik a vízhasznosító horgászszervezetek részére biztosítanának központi szakmai támogatást (pl. szaktanácsadás) és adott esetben a helyszínrre kiszállva elvégezhetnék az okszerű halállományvédelmi beavatkozásokat (pl. halmentés, levegőztetés, hínárvágás) a MOHOSZ tulajdonban lévő vízminőség-javító eszközökkel és/vagy intervenciós gépparkkal.

Az ifjúságnevelés továbbfejlesztése, fokozott támogatása és megbecsülése

A MOHOSZ munkájának egyik leghálásabb és egyben legnagyobb felelősséget igénylő területe a gyermek- és ifjúságnevelés. Szerencsés helyzetben vagyunk, mert a MOHOSZ illetékes szakbizottsága az egyik legelhivatottabban és szakmaisággal működő testülete, és a végeken dolgozó nevelők is a legnagyobb alázattal és odaadással végzik a munkájukat. A MOHOSZ támogatási rendszerek ezen a területen jól kidolgozottak és kifogástalanul működnek. Ugyanakkor, nem túlzás azt állítani, hogy erre a szakterületre nem szabad sajnálni a pénzt, a bevonható forrásokat, az események és az elért gyermekek számát is lehetne progresszívebben növelni. Az ifjúságnevelés a Választmányi üléseken eddig kevés megnyilvánulási lehetőséget kapott. Pedig több napirendi pontot és akár önálló éves bankettet ez a csapat is megérdemelne, hiszen az Ő vállukon nyugszik a jövő nemzedékeinek horgásszá és természetszerető emberré nevelése.

Az ifjúságnevelés kérdésköréhez tartozik az is, mely sajnos a tényadatok alapján egyértelműen igazolható, hogy a jelenleg közel 90 ezer gyermek horgászból, miután betöltik a 14. életévüket, csak nagyon kevesen maradnak meg aktív ifjúsági horgásznak. Természetesen ennek több oka is lehet (pl. az ifjúsági horgásznak már a felnőtt horgászok költségeit kell viselnie jövedelemszerző tevékenység nélkül az állami horgászokmányok kiváltásakor, egyáltalán nincsenek ifjúsági korosztályt támogató központi programok). Az ifjúsági korosztályú horgászok lehetőségeinek, a létszámuk jelentős emelésére törekvés az egyik legfontosabb feladatnak kell lennie.

Zárszó

Egyetlen programban nem lehet bemutatni mindazon stratégiai elképzeléseket, melyek teljeskörűen tartalmazzák a MOHOSZ bonyolult, szerteágazó feladatrendszeréhez kapcsolódó valamennyi jövőbeni elképzelést. Programomban a legfontosabb, legnagyobb volument érintő témakörökre próbáltam rávilágítani, fókuszálni. Igyekeztem bemutatni azt, hogy a szervezetünk működési problémáit és az elődeink által felépített rendszert ismerem, melynek ismerete elengedhetetlen ahhoz, hogy az eredményeinket meg tudjuk tartani és azokat továbbfejleszteni.

Bízom benne, hogy programom kedvező fogadtatásra talál és az állami- és szakmai szervezetekkel, a területi tagszövetségeinkkel, a speciális jogállású tagjainkkal, valamint a horgásztársadalommal partnerségben a program legtöbb eleme megvalósításra kerülhet és a javunkat szolgálhatja.

Budapest, 2026. június 30.

Dr. Udvari Zsolt
elnökjelölt